

نقش طرح اقدام مشترک ژنو (توافق‌نامه ژنو) در ایجاد تسلط پنج چشم بر سایت‌های اتمی ایران

هنگامی که در سوم آذر ماه سال ۱۳۹۲ ه.ش مصادف با ۲۴ نوامبر ۲۰۱۳ میلادی، «طرح اقدام مشترک»^۱ ژنو که به اشتباه در رسانه‌های داخلی، «توافق‌نامه»^۲ ژنو نامیده می‌شود به امضای «دولت اعتدال» رسید، ابعاد عظیمی از استقلال و عزت ملی جمهوری اسلامی ایران مورد هدف مستقیم دشمن واقع شد که در نهایت تأسف، توضیحات و عواقب آن، آنطور که شایسته و لازم بود برای ملت بزرگوار ایران از سوی مسئولین مربوطه شفاف نگردید.

آنچه که اهمیت فراوان دارد آنست که به موجب پذیرش طرح اقدام مشترک ژنو، سایه هژمونی آمریکایی - انگلیسی بر جمهوری اسلامی ایران افکنده شد و هم‌اکنون در حال گسترش است.

این طرح اقدام همانطور که بیان شد، ابعاد گوناگونی دارد اما در این مقاله تنها به شفاف‌سازی آن قسمت خواهیم پرداخت که در حوزه سایبرنتیک، ایجاد خطر در امنیت ملی نموده است.

به موجب سند رسمی منتشر شده، متن طرح اقدام مشترک ژنو دارای ۵ قسمت است که عبارتند از:

۱- مقدمه^۳

۲- گام اولیه^۴

۳- تعهدات ایران به غرب^۵

۴- تعهدات متقابل غرب به ایران^۶

۵- گام نهایی^۷

در بخش تعهدات ایران به غرب، علاوه بر امتیازات سنگین و نابرابری که دولت اعتدال به غرب متضمن شده، بخشی وجود دارد که متن صریح آن به قرار زیر است:

Daily IAEA inspector access when inspectors are not present for the purpose of Design Information Verification, Interim Inventory Verification, Physical Inventory Verification, and unannounced inspections, for the purpose of access to offline surveillance records, at Fordow and Natanz.

«ترجمه: بطور روزانه زمانی که بازرسان «آژانس بین‌المللی انرژی اتمی»^۸ به منظور راستی‌آزمایی اطلاعات معین؛ راستی‌آزمایی اطلاعات موقت و سرزده، راستی‌آزمایی اطلاعات فیزیکی و بازرسی‌های بدون اطلاع حضور ندارند، بابد بتوانند در نطنز و فردو به دوربین‌های ناظر که ضبط می‌کنند و آفلاین هستند؛ دسترسی داشته باشند.»

مدتی پیش در انتشار خبری تحت عنوان «عملیات کوانتوم آژانس امنیت ملی بر ضد تأسیسات اتمی ایران» با صراحت مبتنی بر سند ۸ صفحه‌ای که روزنامه نیویورک تایمز آمریکا منتشر نمود، اعلام گردید که تکنولوژی جدید آژانس امنیت ملی بگونه‌ای است که در صورت بارگذاری، امکان دستیابی به شبکه هرگونه تأسیساتی را از فاصله ۸ مایلی میسر می‌سازد.

از سوی دیگر زمانی که در اکتبر ۲۰۱۰ به دلیل انتشار سلاح سایبری «استاکس‌نت»^۹ در سایت اتمی نطنز، حدود ۳۰۰۰۰ سانتری‌فیوژ منهدم شد، پس از اعتراف مقامات غربی مشخص گردید که اصل عملیات کدنویسی و ساخت این سلاح فوق پیشرفته سایبری، در آژانس امنیت ملی آمریکا و ضمن همکاری انگلیس و اسرائیل با آنها صورت پذیرفته است.

استاکس نت، سلاحی آمریکایی

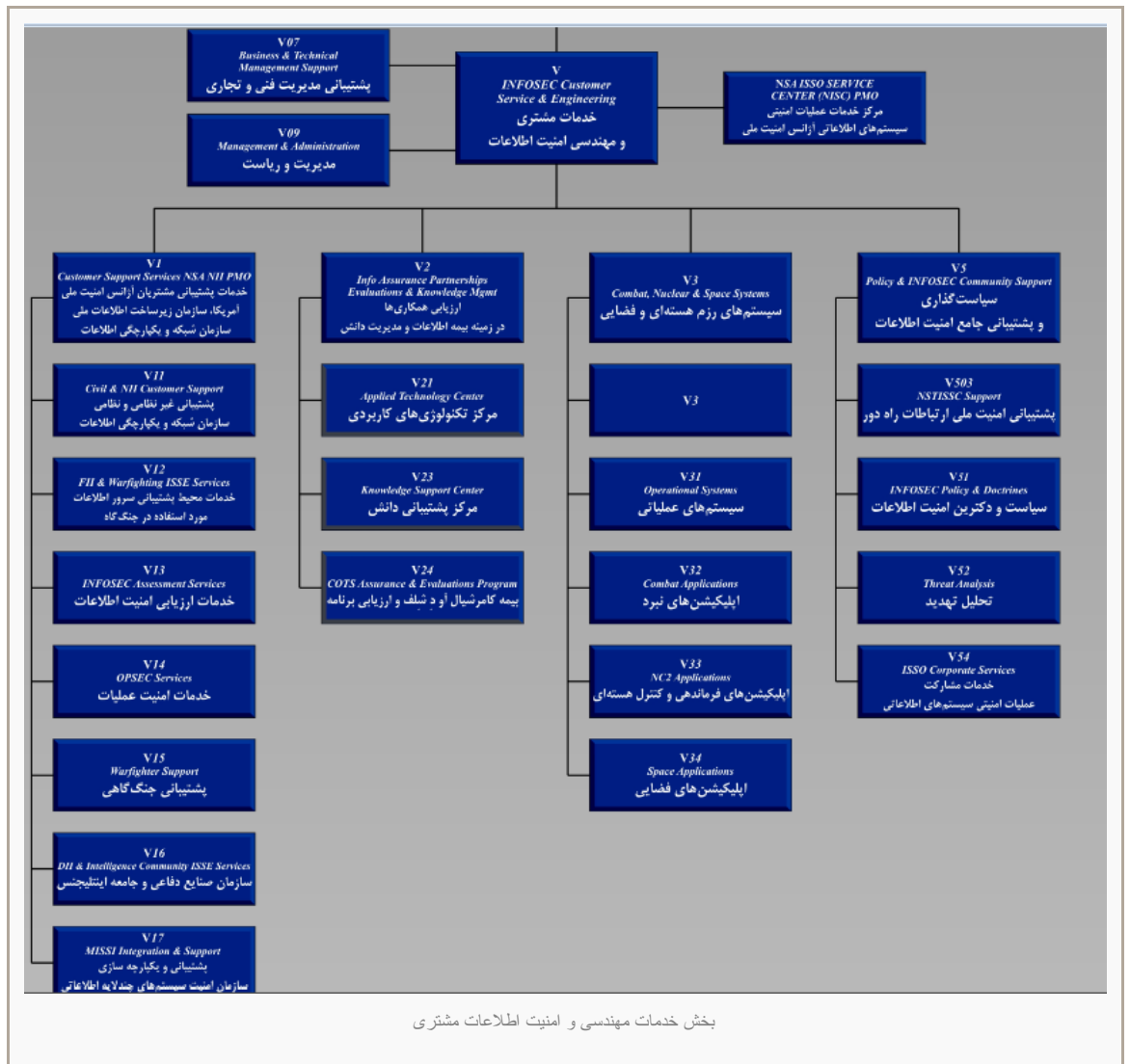
حال مسئله بسیار مهم در بُعد امنیت ملی اینست که با وجود اطمینان از اینکه هرگونه نصب، کارگذاری و کنترل تجهیزات سایبری در سراسر دنیا از سوی آمریکا و سازمان‌های بین‌المللی تحت لوای آمریکا، در نهایت به اعمال نظارت و کنترل آژانس امنیت ملی آمریکا و سرفرماندهی ارتباطات دولتی انگلیس منتهی می‌شود، چرا به صراحت در متن طرح اقدام مشترک ژنو از سوی دولت اعتدال پذیرفته شده که چنین نظارت غیرقانونی که بر خلاف قوانین بین‌المللی و حریم خصوصی ملت‌هاست در سایت‌های اتمی ایران صورت گیرد؟

آیا هزینه بسیار سنگینی که جمهوری اسلامی با شهادت دانشمندان هسته‌ای‌اش پرداخت نمود، به دلیل ارائه کلیه اطلاعات اتمی ایران طی مذاکرات سال‌های ۸۰ تا ۸۲ نبود؟

آیا جز این بود که در دوره مذاکرات دولت هشتم، کلیه اطلاعات سایت‌های اتمی، مکان آنها، تجهیزات موجود، برنامه‌ها و روندهای جاری و مشخصات بعضی کارکنان آنها در اختیار آژانس بین‌المللی انرژی اتمی که در واقع جاسوس آمریکا در جهان هست، قرار گرفت؟

آیا اکنون از مسئولین مربوطه که طرح اقدام مشترک ژنو را بر ملت ایران تحمیل کردند، کسی برآورد این مهم را دارد که هزینه سنگین ناشی از نظارت ۲۴ ساعته در ۷ روز هفته آن هم توسط آژانس امنیت ملی بر امنیت ملی جمهوری اسلامی تا چه حد خواهد بود و به تبع آن در سال‌های آینده چه خطرات عظیمی را برای ما به دنبال خواهد داشت؟

آیا کسی از مسئولین مربوطه، وظیفه بخش «خدمات مشتری و مهندسی امنیت اطلاعات»^{۱۰} که بخش اصلی ساختار سازمانی آژانس امنیت ملی است را می‌داند؟

با این وجود پرسش اینست که اگر مسئولین مربوطه نمی‌دانند، چرا اصرار بر محرمانه ماندن مطالب دارند و از افراد آگاه در این حوزه کمک نمی‌گیرند؟ اگر هم اطلاع دارند – که یقیناً مطلع هستند چرا که شورای امنیت ملی و اطلاعات آن را در اختیار داشته‌اند – علت این بی‌توجهی عظیم چیست؟

برای دانلود متن اصلی طرح اقدام ژنو کلیک کنید

۱- Joint Plan of Action

۲- Agreement

۳- Preamble

۴- Elements of a first step

۵- Iran would undertake the following voluntary measures

۶- In return, the E3/EU+3 would undertake the following voluntary measures

۷- Elements of the final step of a comprehensive solution

۸- International Atomic Energy Agency

۹- Stuxnet

۱۰- INFOSEC Customer Service & Engineering